NOVÉNA K DUCHU SVATÉMU PŘED SVÁTOSTI BIŘMOVÁNÍ

1. Den (30.10.)

Přijď, ó Duchu přesvatý, světla svého bohatý paprsek rač na nás vlít!

Ježíš přišel do Nazareta, kde vyrostl, a jak měl ve zvyku, šel v sobotu do synagógy. Povstal, aby předčítal z Písma. Podali mu knihu proroka Izaiáše. Otevřel ji a nalezl místo, kde stálo: Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst, abych vyhlásil zajatým propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil milostivé léto Páně.' Začal k nim mluvit: „Dnes se naplnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli?“ (Lk 4,16-19.21)

K zamyšlení

Duch svatý posvětil Ježíše, a on začal hlásat radostnou zvěst. Velmi často se obracel k chudým a nemocným, kteří jsou víc než ostatní otevření působení Ducha svatého. Otevřeme i my své srdce a nechejme se vést Božím slovem; Duch svatý pak bude působit i v nás.

Modleme se:

Duchu svatý, dej nám schopnost uvědomovat si, že jsi přítomen v našem životě a že v nás působíš. Pomoz nám pochopit, že pravá cesta vede jen skrze tvé světlo.

2. Den (31.10.)

Přijdi, Otče nebohých, Dárce darů přemnohých, rač nám srdce osvítit!

„A já budu prosit Otce, a dá vám jiného Přímluvce, aby s vámi zůstal navždy: Ducha pravdy. Svět ho nemůže přijmout, protože ho nevidí a nezná. Vy ho znáte, neboť přebývá u vás a bude ve vás.“ (Jan 14, 16-17)

K zamyšlení

Před tím než Ježíš odejde ze světa, utěšuje své učedníky a slovy plnými naděje je vybízí, aby vytrvali. Dává jim velký příslib seslání Ducha svatého, který bude přebývat ve všech, kdo v něho uvěří a jsou ochotni ho přijmout.

Modleme se:

Osviť nás, Pane, abychom pochopili, že ty sám jsi Světlo, Tvůrce i Cesta. Dej, ať v našem srdci neochabuje vědomí, že máme neustále žít z darů tvé milosti.

3. Den (1.11.)

Božský Utěšiteli, něžný duší Příteli, sladký Občerstviteli!

„Ježíš mu odpověděl: „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek. Kdo mě nemiluje, nezachovává moje slova. A (přece) slovo, které

slyšíte, není moje, ale mého Otce, který mě poslal. Ale Přímluvce Duch svatý, kterého Otec pošle ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno ostatní, co jsem vám řekl já.“ (Jan 14, 23-24.26)

K zamyšlení

Duch svatý nám byl poslán, aby nám Ježíšova slova připomínal, a my se tak mohli skrze jejich zachovávání učit Boha milovat. Pokud se naučíme podle nich žít, budeme trvale prodlévat v Boží lásce a Ježíš spolu s Otcem a Duchem svatým budou přebývat v naší duši.

Modleme se:

Duchu svatý, ty jsi pravý Utěšitel, dej nám jistotu, že jsi s námi v každém okamžiku, a chraň nás před nedostatkem víry a lásky.

4. Den (2.11.)

V práci milý Pokoji, Smiřiteli v rozbroji, v pláči Povzbuditeli!

„Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek. Vždyť mé jho netlačí a mé břemeno netíží.“ (Mt 11,28-30)

K zamyšlení

Ježíš neopustí nikoho, kdo má starosti a problémy. On sám bude prvním, kdo nám pomůže tato nelehká břemena nést. Nemějme proto strach vzít na sebe jeho jho. Díky Boží lásce se nám stane sladkým a bude pro nás zdrojem útěchy.

Modleme se:

Duchu svatý, který obnovuješ tvář země, učiň, abychom s odvahou pracovali a mohli plnit tvou vůli.

5. Den (3.11.)

Světlo duši blažící, srdce v tebe věřící milostí rač naplnit!

„Nastal den letnic a všichni byli společně pohromadě. Najednou se ozval z nebe hukot, jako když se přižene silný vítr, a naplnil celý dům, kde se zdržovali. A ukázaly se jim jazyky jako z ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal, aby promlouvali.“ (Sk 2,1-4)

K zamyšlení

Letničního rána Duch svatý sestoupil do srdce učedníků. Jejich vnitřní proměna se skrze působení Ducha svatého stala zjevnou: učedníci dostávají odvahu k hlásání velkého díla Božího. Byli naplněni darem mluvit

cizími jazyky tak, že jim každý rozuměl. Tím se obnovila jazyková jednota, která předjímá jednotu lásky a víry.

Modleme se:

Pane Bože, sešli nám shůry Ducha svatého a dej, ať v jeho síle a světle dokážeme proměňovat svůj život. Pomoz nám odstraňovat všechno to, co naše srdce zahlcuje a ochromuje. Vždyť naše srdce má patřit tobě.

6. Den (4.11.)

Člověk bez tvé pomoci slábne a je bez moci, vše mu může uškodit.

„Ale on mi řekl: „Stačí ti moje milost, protože síla se tím zřejměji projeví ve slabosti.“ Velmi rád se tedy budu chlubit spíše svými slabostmi, aby na mně spočinula Kristova moc. Proto s radostí přijímám slabosti, příkoří, nouzi, pronásledování a úzkosti (a snáším to) pro Krista. Neboť když jsem slabý, právě tehdy jsem silný.“ (2 Kor 12,9-10)

K zamyšlení

Právě v hodině zkoušky nejlépe poznáme, na co skutečně spoléhá naše srdce; zda na pomoc lidskou, nebo na moc Boží. Odevzdáme-li se v takové chvíli s důvěrou do Božích rukou, dá se nám Ježíš poznat jako Spasitel. Skrze Ducha svatého tak začneme chápat, že právě ve chvílích vlastní slabosti, nouze a úzkosti se stáváme v Kristově moci silnými.

Modleme se:

Duchu svatý, který přetváříš srdce člověka, ty máš moc proměnit naši slabost v sílu; dej nám milost přemoci strach a zvítězit nad protivenstvím tohoto světa.

7. Den (5.11.)

Smyj, co skvrna zasáhla, ovlaž srdce vyprahlá, raněné rač zahojit. Srovnej, co je zkřiveno, zahřej, co je studeno, nedej duši zabloudit!

„Neboť všichni, kdo se dávají vést Božím Duchem, jsou Boží synové. Nedostali jste přece ducha otroctví, že byste museli zase znova žít ve strachu. Dostali jste však ducha těch, kdo byli přijati za vlastní, a proto můžeme volat: „Abba, Otče!“ Spolu s naším duchem to potvrzuje sám Duch (svatý), že jsme Boží děti.“ (Řím 8,14-16)

K zamyšlení

Duch svatý nás učí opravdovému vztahu k Otci a je naší zárukou, že nás Bůh skutečně přijal za své děti. S tímto vědomím již nelze plnit Boží vůli jen ze strachu před trestem. Ztotožnění se s vůlí Boží by pro nás

mělo být především důkazem lásky, jakou chováme k našemu nebeskému Otci. Na cestě k plnému pochopení Boží vůle je Duch svatý naším neocenitelným průvodcem.

Modleme se:

Duchu svatý, jsi prstem Otcovy pravice, spojuj nás s láskou Boha Otce a proměň nás v opravdové Boží děti.

8. Den (6.11.)

Rač nám v tebe věřícím a tě vroucně prosícím sedmerý dar uštědřit!

„Chci říci toto: Žijte duchovně, a nepropadnete žádostem těla. Ale ovocem Ducha je láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost, zdrženlivost. Proti takovým věcem se nestaví žádný zákon.“ (Gal 5,16.22-23)

K zamyšlení

Svatý Pavel nás vybízí, abychom žili duchovně, protože pokud náš život povede Duch svatý, budou v nás uzrávat plody v podobě Božích darů.

Modleme se:

Duchu svatý, dárce všech darů, vlej do našeho srdce dar poznání a moudrosti. Uč nás odpovídat na nenávist láskou, na nepřátelství pokojem, na zranění odpuštěním, abychom kráčeli ve stopách Ježíše, který je Cesta, Pravda a Život.

9. Den (7.11.)

Uděl za ctnost odplatu, zjednej spásy jistotu, v nebi rač nás oblažit!

„Jestliže jsme však s Kristem umřeli, jsme přesvědčeni, že spolu s ním také budeme žít. Nyní však jste osvobozeni od hříchu a dali jste se do služby Bohu. A užitek z toho je vaše posvěcení a nakonec věčný život. Neboť odplata za hřích je smrt, dar Boží však je věčný život v Kristu Ježíši, našem Pánu.“ (Řím 6,8.22-23)

K zamyšlení

Apoštol Pavel nás těmito slovy chce povzbudit k trvalé naději. Ve křtu jsme byli ponořeni do Kristovy smrti a naším úkolem se stalo neustále umírat hříchu a žít v Duchu svatém. Vysvobození z otroctví hříchu nás přivádí do společenství s Bohem, které dojde plnosti v životě věčném.

Modleme se:

Duchu svatý, otče ubohých, nauč nás žít ve stálé přítomnosti Boha a očekávat budoucí štěstí věčné blaženosti.